



PROP DE VOSALTRES

Després de l'Assemblea Diocesana

Us recordava a la glossa del 21 de maig la immediata celebració de l'Assemblea Diocesana. Aquesta va tenir lloc a l'Acadèmia Mariana, el matí del dissabte 27 de maig. Més de dues-centes persones, procedents de les parròquies, comunitats i moviments apostòlics, es van reunir per resar i donar gràcies a Déu pel curs que acabava. També, per valorar i revisar alguns aspectes del Pla Pastoral que ens havíem donat l'any anterior, per a tres anys i, per descomptat, per programar alguns aspectes de l'evangelització de cara al futur, mirant-lo amb il·lusió i esperança.

Va ser una experiència eclesial molt significativa. Els qui hi van participar ho han explicat a aquells que no van poder venir. A tots se'ns ha permès aprofitar l'impuls que l'Assemblea ha suposat per a la nostra diòcesi. Hem vist com aquesta trobada anual, amb les aportacions dels seus membres i l'escolta atenta de les diverses opinions, enriqueix pastoralment la nostra comunitat.

Serveixi aquest comentari meu, ja a mitjans de juliol, per agrair l'esforç i la dedicació dels seus participants i de tots els qui han pregat per aconseguir un resultat proper i coherent amb l'Evangelí que prediquem. Grati-



tud que s'estén als treballs de totes les comunitats cristianes al llarg de l'any. Aquestes línies serviran també per deixar constància, com una ampliació de la crònica apareguda en el *Full* del passat 18 de juny, de tot allò que vam experimentar a l'Assemblea.

Vam començar amb una oració. La sala d'actes es va omplir de les veus pausades i suplicants dels salms recitats de l'Hora Menor. Impressionava la serietat i la pietat dels presents. Després, va ser la benvinguda episcopal animant a la participació i a la responsabilitat de tots els membres del Poble de Déu vers la concreció de l'Evangelí a la vida diària,

en els seus múltiples aspectes, personals, familiars i socials. A continuació, vam escoltar la ponència d'Antonieta Mateus, *Cristians avui: cridats i enviats*. Van ser paraules molt animoses i compromeses, que ens van ajudar a centrar el tema de la reflexió. Després, es van formar grups de treball per arxiprestats, situats en una mateixa o semblant realitat pastoral. Es tractava de respondre als reptes que la ponent havia plantejat; va ser un diàleg molt ben valorat pels assistents. Més tard, van ser presentades tres experiències: l'atenció psicològica d'una parròquia concreta, el treball de la Delegació de Mitjans en les xarxes socials

i la tasca de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social. El matí es va acabar recollint les aportacions escrites dels grups de reflexió i animant, per qui subscriu, a un testimoni valent i autèntic del cristià en la societat actual.

El Consell Presbiteral del passat dia 16 de juny va analitzar el desenvolupament de l'Assemblea i, dins dels objectius assenyalats en el Pla Pastoral i a partir de les aportacions presentades, va seleccionar unes línies d'actuació per al futur. També va fer el mateix el Consell Diocesà de Pastoral, que es va reunir la tarda del dia 22 de juny. La veu dels laics i dels religiosos va ser escoltada amb atenció i gratitud, per la seva creixent dedicació i les seves responsabilitats assumides en diverses tasques parroquials i diocesanes.

El contingut de les reflexions d'aquests dos consells serà objecte d'un nou comentari, el mes de setembre. Ens servirà per a la nostra informació i per acceptar nous compromisos en l'acció i en la pregària a l'interior de les nostres comunitats. També per a un millor servei a la societat que ens envolta, que espera la nostra paraula i el nostre testimoni.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'Arxiu Capitular i l'Arxiu Diocesà participen al Dia dels Arxius

L'Arxiu Capitular i l'Arxiu Diocesà de Lleida van obrir les seves portes el passat divendres 9 de juny, coincidint amb el Dia Internacional del Arxiu. L'Arxiu Capitular de Lleida va estrenar aquest dia l'exposició «Sabies que...», una mostra amb una selecció de pergamins, còdexs, manuscrits, impresos i altres curiositats històriques. Entre les curiositats es mostrava un projecte arquitectònic de principis del s. XVII, amb tota mena de de-

talls, per construir un porxo a la Porta dels Apòstols de la Seu Vella.

Per la seva banda, l'Arxiu Diocesà de Lleida també va participar al Dia Mundial dels Arxius amb una jornada de portes obertes on es van mostrar alguns dels documents del seu fons. Entre els documents exposats destacava la Butlla de nomenament del bisbe Villar i Sanz, del segle XX, i la Butlla de nomenament del bisbe emèrit Joan Piris.



CERCA DE VOSOTROS

Después de la Asamblea Diocesana

Os recordaba en una glosa anterior (21 de mayo) la inmediata celebración de la Asamblea Diocesana. Tuvo lugar en la Academia Mariana, la mañana del sábado 27 de mayo. Más de doscientas personas, procedentes de todas las parroquias, comunidades y movimientos apostólicos, se reunieron para rezar y dar gracias a Dios por el curso que terminaba. También, para valorar y revisar algunos aspectos del Plan Pastoral que nos habíamos dado el año anterior, para tres años y, por supuesto, para programar algunos aspectos de la evangelización, mirando el futuro con ilusión y esperanza.

Fue una experiencia eclesial muy significativa. Quienes participaron en la misma lo han contado a aquellos que no pudieron venir. A todos se nos ha permitido aprovechar el impulso que la Asamblea ha supuesto para nuestra diócesis. Hemos visto cómo este encuentro anual enriquece pastoralmente nuestra comunidad, gracias a las aportaciones de sus miembros y la escucha atenta de las opiniones de los demás.

Sirva este comentario mío, ya a mediados de julio, para agradecer el esfuerzo y la dedicación de sus participantes y de todos los que han orado para conseguir un resultado cercano y coherente con el Evangelio que predicamos. Gratitud que se extiende a los trabajos de todas las comunidades cristianas a lo largo del año. Estas líneas servirán también para dejar constancia, como ampliación de la crónica aparecida en el *Full* del pasado 18 de junio, de todo aquello que experimentamos en la Asamblea.

Empezamos con una oración. El salón de actos se llenó de las voces pausadas y suplicantes de los salmos recitados de la Hora Menor. Impresionaba la seriedad y la piedad de los presentes. Tras la bienvenida episcopal, animando a la participación y a la responsabilidad de todos los miembros del Pueblo de Dios a concretar el Evangelio en la vida diaria, en sus múltiples aspectos, personal, familiar y social, escuchamos la ponencia de Antonieta Mateus, *Cristians avui: cridats i enviats*. Fueron palabras muy animosas y comprometidas, que nos ayudaron a centrar el tema de la reflexión. Después, se formaron grupos de trabajo por arciprestazgos, situados en una misma o parecida realidad pastoral. Se trataba de responder a los retos que la ponente había planteado; fue un diálogo muy bien valorado por los asistentes. Más tarde, fueron presentadas tres experiencias: la atención psicológica de una parroquia concreta, el trabajo de la Delegación de Medios en las redes sociales y la tarea de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social. La mañana terminó recogiendo las aportaciones escritas de los grupos de reflexión y animando, por quien suscribe, a un testimonio valiente y auténtico del cristiano en la sociedad actual.

El Consejo Presbiteral del pasado día 16 de junio analizó el desarrollo de la Asamblea y, dentro de los objetivos señalados en el Plan Pastoral y a partir de las aportaciones presentadas, seleccionó unas líneas de actuación para el futuro.

También hizo lo propio el Consejo Diocesano de Pastoral, que se reunió en la tarde del día 22 de junio. La voz de los laicos y de los religiosos fue escuchada con atención y gratitud, por su creciente dedicación y las responsabilidades asumidas en las tareas parroquiales y diocesanas.

El contenido de las reflexiones de ambos consejos será objeto de un nuevo comentario, el mes de septiembre. Nos servirá para nuestra información y para aceptar nuevos compromisos en la acción y la oración en el interior de nuestras comunidades. También para un mejor servicio a la sociedad, que espera nuestra palabra y nuestro testimonio.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Celebració de la Diada del Corpus a la Catedral Nova i a l'Eix

Lleida va celebrar, un any més, la Diada del Corpus. Centenars de ciutadans i ciutadanes van omplir la Catedral Nova per assistir a la missa, presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per diversos preveres i participar, després, en la processó pels carrers del centre de la ciutat.

En l'Eucaristia hi van participar els infants que recentment han rebut la Primera Comunió. La processó, presidida per la Santa Custòdia, va sortir de la Catedral fins arribar a la plaça de Sant Joan, on el bisbe Salvador, amb el Santíssim, va beneir tots els presents. El recorregut va passar per l'Eix, engalanat amb les catifes de flors i serradures i farines de colors. També els elements de cultura popular del Patronat del



Corpus van ser-hi presents, amb els seus balls.

El paer en cap, Àngel Ros, acompanyat de la tinent d'alcalde, Montse Parra, i del regidor Paco Cerdà, van participar també en els ac-

tes de la diada. Enguany, com cada dos anys, l'acte religiós es va unir amb el de la cultura popular. Els anys parells, la part religiosa de la Festa se celebra a la Seu Vella.

Els catequistes de l'Arxiprestat de Gardeny celebren el final de curs



Els catequistes de l'Arxiprestat de Gardeny es van trobar a la Parròquia de Sant Jaume de Lleida per donar gràcies pel curs de catequesi recentment finalitzat. Durant la celebració, el pare Joan Suñol, sj, consiliari de catequesi de l'Arxiprestat, va fer una reflexió sobre «la imatge de Jesús que comuniquem». Ho va fer a partir de les lectures de la *Carta al Romans* 8,31-39, de sant Pau, i de l'*Evangelí de sant Joan* 15,26-16,1. Després, els catequistes de la parròquia van convidar a un bon berenar. La celebració va comptar també amb la presència de l'arxipreste Mn. Manel Mercadé.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «No oblidem mai que el medi ambient és un bé col·lectiu, patrimoni de tota la humanitat i responsabilitat de tots» (5 de juny).

@Pontifex: «Recordem-nos sempre que la nostra fe és concreta: el Verb es va fer carn, no es va fer idea!» (6 de juny).

@Pontifex: «A l'Església li calen els sants de cada dia, els de la vida ordinària portada amb coherència» (7 de juny).

@Pontifex: «La humilitat i la tendresa no són virtuts dels dèbils sinó dels forts» (8 de juny).



La Fundació Rubió i Rubió amplia les seves instal·lacions

La Fundació Jaume Rubió i Rubió (JRiR) ha reformat les instal·lacions per millorar les condicions de treball dels seus tècnics. Aquesta reforma era necessària per tal d'adequar l'espai a la incorporació de tres persones més. La millora és considerable. Els nous espais de treball tenen llum natural, l'aula de formació ha millorat i ha quedat un bon espai per a la realització de reunions. Aquestes reformes suposen una millora de les condicions laborals.



Lleida es prepara per celebrar la Romeria dels Fanalets de Sant Jaume

Lleida celebrarà el proper dilluns 24 de juliol la Romeria dels Fanalets de Sant Jaume.

A les vuit de la tarda, la Parròquia del Carme acollirà la missa i benedicció dels Fanalets. A les

nou del vespre, començarà la Romeria dels Fanalets des de la Rambla de Ferran.



El dimarts 25 de juliol, festivitat de Sant Jaume, la capella del Peu del Romeu, acollirà a les nou del matí la celebració de la Santa Missa presidida pel bisbe Salvador Giménez. A les vuit de la tarda, el pati gòtic de l'Institut d'Estudis Ilerdencs acollirà la representació escènica de l'obra *Sant Jaume ve de Galícia*, a càrrec de l'Agrupació Teatral TOAR.

Per altra banda, la capella de Sant Jaume del Peu del Romeu exhibirà l'exposició del LXXVI Concurs dels Fanalets, oberta al públic del 15 al 21 de juliol. L'horari serà de 18 a 20.30 hores.

REFLEXIONS

Cansada però contenta... i esperançada

Es exàmens han acabat. Una noia de disset anys camina pel passadís que mena a la porta de l'escola. Troba el director, que ha estat el seu tutor en un curs anterior, que li pregunta: «Com estàs?», i ella respon somrient: «Cansada, però contenta!». Sempre contenta i sempre disposada a col·laborar amb els companys per generar un bon ambient a la classe, per participar en les accions solidàries que es proposen, per ajudar els companys que ho necessiten. Sap encomanar alegria. Jesús comença a fer-se més present a la seva vida. «Joves, us escric a vosaltres: Sou forts. La paraula de Déu està en vosaltres i heu vençut el Maligne» (1Jn 2,14).

Han passat els anys. La noia, ara, és professora. Alguna vegada troba el seu antic tutor, que li repeteix la pregunta: «Com estàs?». Ella li respon amb el mateix somriure: «Cansada però contenta, i també esperançada». És una professora que crea bon ambient, entregada a la feina, disposada a tot el que convingui perquè el treball en equip faci avançar les accions entorn la innovació, i perquè els nois i noies se sentin acompanyats i arribin, fins on puguin i els és possible, a fer rendir els seus talents, i creixin en edat, en saviesa i en humanitat. Sap de la importància d'educar el cor dels alumnes. «Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut» (1Pe 4,10).

La noia jove ha esdevingut dona adulta. Ha madurat com a persona. La joia que la feia estar contenta ara és més treballada; ha passat pel dolor personal, per la dissort de l'altre, pel silenci, pel misteri de la fe... i ha esdevingut esperança. Confia en les persones, intenta acollir-les, fa per escoltar-les, les porta a la pregària personal de cada dia, prega amb elles, hi treballa braç a braç... perquè estima i sap que els manaments de la Llei «tots es resumeixen en això: Estima els altres com a tu mateix» (Rm 13,9). L'antic tutor s'ha fet gran. Contempla l'antiga alumna amb la tendresa de l'amor del mestre; també està content per com ha estat acollit el seu mestratge i, alhora, esperançat pel fruit que resta per donar. Ho agraeix a Déu. «Sempre et donaré gràcies pel que has fet» (Sl 52,11). I tots dos, tutor i professora, pensen en aquella noia, aquella alumna que tenen avui a classe, que sempre ajuda i encomana alegria i que, quan li pregunten «com estàs?», respon: «Cansada, però contenta!»

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

16 de juliol. **Dia de la Mare de Déu del Carme.** A la Parròquia del Carme, misses a les 9, a les 12 i a les 20 h. La Missa solemne serà a les 20 h, presidida pel bisbe Salvador.

Fins al 21 de juliol. Exposició del LXXVI Concurs dels Fanalets de Sant Jaume. Capella del Peu del Romeu. Horari de 18 a 20.30 h.



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beata Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ **Dimarts** [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.

19. ■ **Dimecres** [Ex 3,11-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Santa Àurea,

vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514).

20. ■ **Dijous** [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Apol·linar, bisbe i màrtir; sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, verge i màrtir; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i màrtirs a Còrdova.

21. ■ **Divendres** [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

22. □ **Dissabte** [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeble de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.

23. ■ **Diumenge vinent**, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o bé, més breu: 13,24-30)]. Santa Brígida de Suècia, rel. viuda, fund. institut del Salvador i patrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.

Diumenge XV de durant l'any

COMENTARI

La llavor sembrada en terra bona dóna molt fruit



El profeta convida *els assedegats a venir a l'aigua, a comprar llet i vi sense diners*: llenguatge metafòric que anuncia el retorn dels desterrats.

És creïble un anunci tant esplèndid? Així com la pluja i la neu cauen del cel i fecunden la terra fent-la germinar, així serà la paraula que surt dels meus llavis.

La lliure resposta de l'home a la Paraula de Déu supleix l'automatisme agrícola.

La secció Rm 8,18-25 té contingut soteriològic: *esperant que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament*. Amb espera no inactiva sinó esforçada.

L'univers creat, sotmès a la buidor del fracàs, gemega amb dolors de part: Pau associa la creació a l'esperança cristiana per la solidaritat del cosmos amb els creients (preludi de *Laudato si'*).

La paràbola respon a un interrogant: com una mateixa llavor, sembrada pel mateix sembrador amb el mateix desig, té rendiments tant diversos?

L'element diferencial és el terreny: • *arran del camí* hi són els qui escolten sense entendre, amb sentimentalisme no aprofundit; • *terreny rocós* ho són els qui *reben amb alegria només un moment*, perquè són *seguidors del corrent*; • *llavor sembrada enmig de cards* ho són els qui pretenen donar culte a Déu i a les riqueses; • *llavor sembrada en terra bona* ho són *una multitud immensa* també avui entre nosaltres.

Els parlo en paràboles perquè, tot i sentir-hi, no entenen res: no fos cas que es convertissin i Jo els retornés la salut: sentència enigmàtica seguint el relat de la vocació d'Isaïes cridat per Déu a seguir predicant tot i que els destinataris no veuen ni entenen ni es converteixen.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats.

Fecundeu la terra amarant els seus solcs, / aplaquant els terrossos ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanan els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23) (Versió abreujada)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

▶ Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.*

Tú cuidas la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Así preparas la tierra. / Riegas los surcos, / iguallas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos:

Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará.

Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gimiendo y sufre dolores de parto. Y no sólo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filiar, la redención de nuestro cuerpo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23) (Versión abreviada)

Aquell dia, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla.

Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una ciento; otra, sesenta; otra treinta. El que tenga oídos, que oiga.»